

Nu fryde sig hver kristen mand

DDS 487

J.S. Bach

Sopran 1

1. Nu fry - de sig hver kris - ten mand og
7. Nu si - ger han: kom hid til mig, tag

Sopran 2

1. Nu fry - de sig hver kris - ten mand og
7. Nu si - ger han: kom hid til mig, tag

Alt

1. Nu fry - de sig hver kris - ten mand og
7. Nu si - ger han: kom hid til mig, tag

S 1

3
sprin - ge højt af glæ - de! Ja, lad os al - le
e - vigt liv til ga - ve! jeg led den bit - re

S 2

sprin - ge højt af glæ - de! Ja, lad os al - le
e - vigt liv til ga - ve! jeg led den bit - re

A

sprin - ge højt af glæ - de! Ja, lad os al - le
e - vigt liv til ga - ve! jeg led den bit - re

S 1

6
trindt om land med liv og lyst nu
død for dig, at du den arv skal

S 2

trindt om land med liv og lyst nu
død for dig, at du den arv skal

A

trindt om land med liv og lyst nu
død for dig, at du den arv skal

Nu fryde sig hver kristen mand

2
8

S 1
kvæ - - de! For Gud, så god som
ha - - - ve; nu er jeg din, og

S 2
kvæ - - de! For Gud, ___ så god ___ som
ha - - - ve; nu er ___ jeg ___ din, ___ og

A
kvæ - - de! For ___ Gud, ___ så ___ god ___ som ___
ha - - - ve; nu ___ er ___ jeg ___ din, ___ og ___

10

S 1
han er stærk, har gjort et her - ligt un - der - værk, be -
du er min, min bo - lig skal og væ - re din, os

S 2
han ___ er ___ stærk, har gjort ___ et ___ her - ligt un - der - værk, be -
du ___ er ___ min, min bo - - - lig ___ skal ___ og væ - re din, os

A
han ___ er stærk, har gjort ___ et her - ligt un - der - værk, be -
du ___ er min, min bo - lig skal ___ og væ - re din, os

13

S 1
talt i dy - re dom - - - me.
skal ej Fjen - den skil - - - le.

S 2
talt i dy - re ___ dom - - - me.
skal ej Fjen - den ___ skil - - - le.

A
talt ___ i dy - re dom - - - me.
skal ___ ej Fjen - den skil - - - le.

2

I Djævlens fængsel var jeg sat,
jeg var fordømt til døde,
min synd mig knuged dag og nat
med megen angst og møde;
jeg altid dybere sank ned,
der var ej vej til salighed,
i synden var jeg fangen.

3

Min dyd og gerning hjalp mig ej
den død at overvinde;
den stærke Djævel sagde nej,
han lod sig ikke binde;
jeg givet var i Fjendens vold,
han trued mig med syndens sold
og dom til evig pine.

4

Da ynked Gud i evighed
min jammer og elende,
han tænkte på barmhjertighed
og ville hjælp mig sende;
sit hjerte vendte han til mig
og kosted derpå faderlig
det kæreste, han havde.

5

Han talte til sin kære Søn:
Nu vil jeg mig forbarne;
drag ud, mit hjertes krone skøn,
vær frelser for den arme;
gå, hjælp ham ud af syndens nød,
og drøb for ham den bitre død,
og lad med dig ham leve!

6

Guds Søn sin Fader lydig var,
han kom til os på jorden,
født af en jomfru ren og klar,
han er min broder vorden;
så lønlig førte han sin magt,
bar alskens nød og liden pragt
for Djævelen at fange.

Martin Luther 1523. Claus Mortensen 1528.
N.F.S. Grundtvig 1837. F.L. Mynster 1862.
C.J. Brandt 1888.